

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF og af direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF

(98/C 385/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1998) 468 endelig udg. — 98/0245(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 19. november 1998)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør i forbindelse med gennemførelsen af målene for det indre marked vedtages foranstaltninger med henblik på dets gradvise konsolidering, og disse foranstaltninger skal blandt andet bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med traktatens artikel 129 A;
- (2) fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er både for forbrugerne og leverandørerne et af de mest mærkbare resultater af gennemførelsen af det indre marked;
- (3) i forhold til det indre marked er det i forbrugernes interesse at have lige adgang til det størst mulige antal finansielle tjenesteydelser i Fællesskabet, således at de får mulighed for at vælge de ydelser, der bedst opfylder deres behov; valgfrihed er en væsentlig rettighed for forbrugerne, og for at sikre valgfriheden er det påkrævet med en vis grad af beskyttelse for at sikre øget tillid til fjernsalg;

(4) det er afgørende for et velfungerende indre marked, at en forbruger kan forhandle om og indgå aftaler med en leverandør, der er etableret i et andet land, også selv om leverandøren er etableret i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl;

(5) indførelsen af en retlig ramme til regulering af fjernsalg af finansielle tjenesteydelser bidrager til at fremme udviklingen af informationssamfundet og den elektroniske handel;

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (⁽¹⁾), indeholder hovedreglerne for aftaler om fjernsalg af varer og tjenesteydelser indgået mellem en leverandør og en forbruger; finansielle tjenesteydelser er imidlertid ikke omfattet af det pågældende direktiv;

(7) i forbindelse med vurderingen af behovet for særlige foranstaltninger på dette område opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til at give deres mening til kende bl.a. i grønbogen »Finansielle tjenesteydelser — opfyldelse af forbrugernes forventninger« (⁽²⁾), høringen i den forbindelse viste, at det var nødvendigt at styrke forbrugerbeskyttelsen på dette område; Kommissionen har følgelig besluttet at fremlægge et særligt forslag om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser;

(⁽¹⁾) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

(⁽²⁾) KOM(96) 209 endelig udg. af 22. maj 1996.

- (8) hvis medlemsstaterne vedtager forskellige bestemmelser om eller fastsætter bestemmelser, der yder forbrugerne forskellig beskyttelse i forbindelse med fjernslag af finansielle tjenesteydelser, vil dette kunne have negativ indvirkning på det indre marked og på den indbyrdes konkurrence mellem virksomhederne; der er derfor behov for, at der på fællesskabsplan fastsættes fælles regler på området;
- (9) under hensyn til, at der i nærværende direktiv fastsættes et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med henblik på at sikre den fri bevægelighed for finansielle tjenesteydelser, kan medlemsstaterne ikke inden for de områder, som harmoniseres med direktivet, vedtage andre bestemmelser end dem, der er fastlagt heri;
- (10) nærværende direktiv omfatter alle finansielle tjenesteydelser, som kan være genstand for fjernsalg; visse finansielle tjenesteydelser er imidlertid reguleret ved specifikke fællesskabsbestemmelser; disse specifikke bestemmelser finder fortsat anvendelse på de pågældende finansielle tjenesteydelser; det gælder især bestemmelserne om forudgående information af forbrugeren; det er imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte principper for fjernsalg af sådanne tjenesteydelser;
- (11) det er i forhold til traktatens artikel 3 B, stk. 3, nødvendigt, men også tilstrækkeligt, at fastsætte foranstaltninger, der giver forbrugeren adgang til information og mulighed for at overveje de foreslåede kontraktvilkår, og foranstaltninger til sikring af, at disse rettigheder håndhæves; det er ligeledes nødvendigt at fastsætte foranstaltninger til beskyttelse af forbrugeren mod købetvang i forbindelse med finansielle tjenesteydelser samt mod visse former for uanmodede henvendelser under anvendelse af fjernkommunikationsteknikker; forbrugeren vil kun få fuldt udbytte af de rettigheder, der er indeholdt i nærværende direktiv, hvis der fastsættes regler til bilæggelse af tvister;
- (12) aftaler, der indgås med henblik på fjernsalg, kræver anvendelse af en eller flere fjernkommunikationsteknikker; disse forskellige teknikker anvendes som led i et ordnet system til levering af varer eller tjenesteydelser ved fjernsalg uden leverandørens og forbrugers samtidige tilstedeværelse; den konstante udvikling af disse kommunikationsteknikker gør det nødvendigt at fastsætte de principper, der skal gælde på dette område, selv for de teknikker, som endnu kun anvendes i begrænset omfang; aftaler om fjernsalg er således aftaler, der udbydes, forhandles og indgås på afstand;
- (13) én aftale, der består af flere på hinanden følgende transaktioner, kan give anledning til forskellige juridiske formuleringer afhængigt af lovgivningen i de enkelte medlemsstater; direktivet bør imidlertid anvendes i samtlige medlemsstater på samme måde; direktivet bør således anvendes på den første af flere på hinanden følgende operationer eller den første af en række enkeltoperationer over en vis periode, der kan betragtes som udgørende et hele, hvad enten operationen eller rækken af operationer er omfattet af en enkelt aftale eller flere på hinanden følgende særskilte aftaler;
- (14) direktivet tager sigte på systemer til fjernsalg af tjenesteydelser organiseret af leverandøren af de finansielle tjenesteydelser og udelukker således tjenesteydelser, der præsteres helt lejlighedsvis og uden for rammerne af en forretningsstruktur, der har til formål at indgå aftaler om fjernsalg;
- (15) leverandøren er den person, der leverer tjenesteydelser ved fjernsalg; nærværende direktiv bør imidlertid også finde anvendelse i tilfælde af, at en af etaperne i forbindelse med markedsføringen involverer en mellemmand; under hensyntagen til arten og graden af denne involvering bør de relevante bestemmelser i nærværende direktiv finde anvendelse på denne mellemmand uanset dennes juridiske status;
- (16) anvendelsen af fjernkommunikationsteknikker må ikke uberettiget begrænse den information, der gives forbrugeren; for at sikre gennemsigtighed fastsættes der i dette direktiv minimumskrav, der skal sikre, at forbrugeren får tilstrækkelig information både før og efter aftalens indgåelse; forbrugeren bør inden aftalens indgåelse have meddelelse om kontraktvilkårene, således at denne har mulighed for at tage stilling til tilbuddet; kontraktvilkårene må ikke ændres ensidigt i en periode på fjorten dage, da forbrugeren skal have betænkningstid;
- (17) der bør gælde en fortrydelsesret for forbrugeren uden at denne skal betale bod eller angive årsagen, hvis aftalen er indgået af forbrugeren, uden at denne på tidspunktet for aftalens indgåelse var i besiddelse af de gældende kontraktvilkår, eller forbrugeren på illoyal vis er blevet tilskyndet til at indgå aftalen inden udløbet af den betænkningstid, som direktivet indrømmer ham;
- (18) forbrugernes fortrydelsesret bør styrkes i relation til aftaler om realkreditlån, livsforsikringer og individuelle pensionsforsikringer;

- (19) forbrugeren bør beskyttes mod køb uden forudgående bestilling; forbrugeren bør være fritaget for enhver forpligtelse ved uanmodet levering, da manglende svar ikke er ensbetydende med samtykke; denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse ved stiltiende forlængelser af aftaler, der er gyldigt indgået mellem parterne;
- (20) medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de forbrugere, der ikke ønsker at blive kontakket under anvendelse af visse kommunikationsteknikker, beskyttes effektivt mod sådanne henvendelser; nærværende direktiv berører ikke de særlige beskyttelsesforanstaltninger, forbrugere er omfattet af ifølge gældende fællesskabsregler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred;
- (21) for at beskytte forbrugeren et der vigtigt at tage stilling til spørgsmålet om eventuelle tvister; der bør med udgangspunkt i eksisterende procedurer i medlemsstaterne indføres en egnet og effektiv klage- og procesordning til bilæggelse af eventuelle tvister mellem leverandører og forbrugere;
- (22) med hensyn til forbrugernes retsbeskyttelse og særligt deres adgang til domstole og retsinstanser i tilfælde af grænsoverskridende tvister; bør Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »En mere effektiv opnåelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i Den Europæiske Union«⁽¹⁾, tages i betragtning;
- (23) medlemsstaterne bør tilskynde offentlige eller private organer til bilæggelse af udenretslige tvister til at indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænsoverskridende tvister; et resultat af dette samarbejde kunne især være at give forbrugeren mulighed for at indgive klage over leverandører, etableret i en anden medlemsstat, ved de udenretslige organer i det land, hvor forbrugeren bor;
- (24) Fællesskabet og medlemsstaterne har inden for rammerne af GATS (General Agreement on Trade in Services) forpligtet sig til at give forbrugerne mulighed for at købe bank- og investeringsydelser i udlandet; medlemsstaterne kan ifølge GATS vedtage foranstaltninger, som er dikteret af forsigtighed, herunder foranstaltninger til beskyttelse af investorer, indskydere, forsikringstagere eller personer, som en leverandør af finansielle tjenesteydelser skal levere en sådan ydelse til; disse foranstaltninger må ikke udgøre hindringer, der er mere vidtgående end nødvendigt til sikring af forbrugernes beskyttelse;
- (25) det er følgelig nødvendigt at ændre Rådets direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF⁽²⁾, ændret ved direktiv 92/96/EF⁽³⁾;
- (26) som følge af vedtagelsen af nærværende direktiv bør anvendelsesområdet for direktiv 97/7/EF og Europa-Parlamentets direktiv af 19. maj 1998 om sagsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugere⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.
2. Med hensyn til aftaler om finansielle tjenesteydelser, der omfatter flere på hinanden følgende operationer eller en række enkeltoperationer over en vis periode, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse i forbindelse med den første operation, uanset om denne operation eller række af operationer efter national lovgivning kan betragtes som en del af en enkelt aftale eller af individuelle og særskilte aftaler.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »Aftale vedrørende fjernsalg«: enhver aftale mellem en leverandør og en forbruger om finansielle tjenesteydelser, der er indgået som led i et salgssystem eller et system til levering af tjenesteydelser organiseret af leverandøren, som for den pågældende aftales vedkommende anvender en eller flere former for fjernkommunikationsteknik frem til og i forbindelse med selve indgåelsen af aftalen

⁽¹⁾ EFT C 33 af 31.1.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 330 af 29.11.1990, s. 50.

⁽³⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

- b) »finansiel tjenesteydelse«: enhver tjenesteydelse i forbindelse med udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, som forsikringsselskab og som investeringsselskab, som omfattet af Rådets andet direktiv 89/646/EØF ⁽¹⁾, direktiv 93/22/EØF ⁽²⁾, direktiv 73/239/EØF ⁽³⁾, og direktiv 79/267/EØF, udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ⁽⁴⁾, der er opført en vejledende fortegnelse i bilaget
- c) »leverandør«: enhver fysisk eller juridisk person, der som led i sit erhverv selv leverer tjenesteydelser, som gøres til genstand for en af nærværende direktiv omfattet aftale, eller en person, der optræder som mellemmand ved leveringen af sådanne tjenesteydelser eller ved indgåelsen af en aftale om fjernsalg mellem parterne
- d) »forbruger«: enhver fysisk person, der er bosiddende i Fællesskabet, og som i forbindelse med de af nærværende direktiv omfattede aftaler ikke handler i medfør af sin handelsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed
- e) »fjernkommunikationsteknik«: ethvert middel, som uden leverandørens og forbrugerens samtidige tilstedeværelse kan anvendes med henblik på indgåelse af en aftale om tjenesteydelse mellem disse parter
- f) »varigt medium«: en genstand, hvorpå kunden kan lagre oplysninger, uden at dette kræver nogen indlæsning fra hans side; et varigt medium er navnlig edb-disketter, cd-rom'er og harddisken på forbrugers computer, hvor den elektroniske post gemmes
- g) »formidler eller leverandør af fjernkommunikationsteknik«: enhver fysisk eller juridisk person, offentlig eller privat, hvis handelsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed består i at stille en eller flere former for fjernkommunikationsteknik til rådighed for leverandørerne.

KAPITEL II

PARTERNES RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSE

Artikel 3

Betænkningstid inden aftalens indgåelse

1. Leverandøren skal inden indgåelsen af en aftale vedrørende fjernsalg meddele forbrugerens alle kon-

traktvilkår skriftligt eller på et varigt medium, som forbrugerens råder over og har adgang til. Leverandøren kan ikke ensidigt ændre kontraktvilkårene inden for en frist på 14 dage.

Parterne kan aftale en længere frist.

Forbrugerens kan indgå aftalen inden udløbet af den i første afsnit omhandlede eller aftalte frist.

Forbrugerens tavshed ved udløbet af betænkningstiden er ikke ensbetydende med et samtykke fra hans side.

2. De i stk. 1 omhandlede frister regnes fra den dag, hvor forbrugerens har modtaget kontraktvilkårene skriftligt eller på et varigt medium, som forbrugerens råder over og har adgang til.

3. Med forbehold af stk. 1, og for så vidt angår aftaler om de i bilagets punkt 5 og 7 nævnte finansielle tjenesteydelser, når leverandøren meddeler forbrugerens kontraktvilkårene inden aftalens indgåelse, og når prisen for disse tjenesteydelser er afhængig af svingninger på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har indflydelse på, fastsættes prisen med forbrugerens udtrykkelige samtykke i forbindelse med aftalens indgåelse.

4. Stk. 1 og 2 anvendes med forbehold af medlemsstaternes regler om indgåelse af kontrakter, herunder især reglerne om, hvorledes parterne indgår en aftale.

Artikel 4

Fortrydelsesret efter aftalens indgåelse

1. Når aftalen er indgået på forbrugerens foranledning, inden forbrugerens har fået tilsendt kontraktvilkårene fra leverandøren, sender leverandøren forbrugerens en skriftlig kontrakt eller sender kontrakten på et varigt medium, som forbrugerens råder over og har adgang til, når aftalen er indgået.

Forbrugerens har en frist på fjorten dage til at fortryde aftalen, uden at der kan kræves bod og uden angivelse af årsag. Fristen forlænges til 30 dage ved aftaler om real-kreditlån, livsforsikringer og individuelle pensionsforsikringer.

Fortrydelsesfristen regnes fra den dag, hvor forbrugerens modtager kontraktvilkårene.

⁽¹⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1.

Fortrydelsesretten gælder ikke ved aftaler om:

a) de i bilagets punkt 5 og 7 nævnte finansielle tjenesteydelser, hvis pris afhænger af svingninger på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har nogen indflydelse på

b) skadesforsikringer, der gælder i under 1 måned.

2. Forbrugeren har en fortrydelsesret på fjorten dage, når aftalen er indgået inden udløbet af den i artikel 3 omtalte betænkningstid, og forbrugeren på illoyal vis af leverandøren er blevet tilskyndet til at indgå den pågældende aftale, uden at der kan kræves gebyr eller bod og med forbehold af retten til at få erstatning for det tab, han har lidt.

En leverandørs meddelelse til forbrugeren indeholdende objektive oplysninger om prisen på en finansiell tjenesteydelse, hvis pris afhænger af svingninger på kapitalmarkedet, er ikke en illoyal tilskyndelse som omhandlet i første afsnit.

Fortrydelsesfristen løber fra den dag, aftalen er indgået.

3. Forbrugeren gør sin fortrydelsesret gældende ved at meddele dette til leverandøren skriftligt eller på et varigt medium, som leverandøren råder over og har adgang til.

4. Medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning, at hvis forbrugeren helt eller delvist betaler prisen for en finansiell tjenesteydelse på kredit, der ydes af leverandøren eller af en tredjemand på grundlag af en aftale mellem tredjemanden og leverandøren, ophæves kreditaftalen, når den i stk. 1 nævnte fortrydelsesret er gjort gældende, uden at der kan kræves bod af forbrugeren.

5. Øvrige retlige konsekvenser af og betingelser for anvendelsen af fortrydelsesretten følger af den for kontrakten gældende lovgivning.

Artikel 5

Betaling af ydelser leveret inden fortrydelsesretten er gjort gældende

1. Når en forbruger gør sin fortrydelsesret i henhold til artikel 4 gældende, er han kun forpligtet til snarest muligt at betale:

a) prisen for den finansielle tjenesteydelse, som leverandøren faktisk har ydet, når leverandøren er i stand til at fastsætte denne pris inden aftalens indgåelse;

b) en del af den samlede pris for den finansielle tjenesteydelse, der omfattes af aftalen, når leverandøren ikke er i stand til at fastsætte prisen inden aftalens indgåelse, idet prisen da fastsættes som en forholdsmæssig andel af den samlede pris, beregnet ud fra den tid, der er forløbet mellem tidspunktet for aftalens indgåelse og tidspunktet, hvor han gør fortrydelsesretten gældende.

2. Leverandøren giver inden aftalens indgåelse og under anvendelse af et hvilket som helst passende fjernkommunikationsmiddel forbrugeren oplysning om den pris eller det beløb, der anvendes som basis for beregningen af den pris, der skal betales i henhold til stk. 1, hvis forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende.

Er leverandøren ikke i stand til at godtgøre, at forbrugeren har fået behørig meddelelse om prisen, kan han ikke kræve nogen form for betaling fra forbrugeren, når denne gør fortrydelsesretten gældende.

3. Leverandøren refunderer snarest muligt forbrugeren ethvert beløb, som han måtte have modtaget i forbindelse med indgåelsen af aftalen om fjernsalg, med undtagelse af de i stk. 1, omhandlede beløb.

Artikel 6

Forbrugeroplysning

Leverandøren oplyser inden aftalens indgåelse på klar og forståelig måde forbrugeren om dennes rettigheder i henhold til artikel 3 og 4 under anvendelse af en hvilken som helst fjernkommunikationsteknik.

Artikel 7

Meddelelser på varigt medium

Den i artikel 3 og 4 omtalte meddelelse som kontraktvilkår kan gives skriftligt eller på et varigt medium, som forbrugeren råder over og har adgang til, uanset enhver anden bestemmelse, hvorefter en sådan meddelelse kun kan gives skriftligt.

Artikel 8

Indisponible tjenesteydelser

1. Er den af aftalen omfattede finansielle tjenesteydelse helt eller delvis indisponibel, skal leverandøren snarest muligt underrette forbrugeren herom.

2. Er den finansielle tjenesteydelse fuldstændig indisponibel, tilbagebetaler leverandøren snarest muligt forbrugeren det erlagte beløb.

3. Er den finansielle tjenesteydelse delvis indisponibel, kan aftalen kun fuldbyrdes med forbrugers og leverandørens udtrykkelige samtykke.

I mangel af et sådant samtykke tilbagebetaler leverandøren forbrugeren det erlagte beløb.

I tilfælde af delvis levering af tjenesteydelsen tilbagebetaler leverandøren forbrugeren ethvert beløb, der er erlagt for den del af ydelsen, som ikke er leveret.

Artikel 9

Levering uden forudgående bestilling

1. Levering med henblik på fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugeren uden forudgående anmodning herom er ikke tilladt, dog med forbehold af medlemsstaternes retsregler vedrørende stiltiende forlængelse af kontrakter.

2. Forbrugeren fritages for enhver forpligtelse i tilfælde af uanmodet levering, idet forbrugers manglende svar ikke er ensbetydende med samtykke.

Artikel 10

Uanmodede henvendelser

1. Anvendelsen af automatiske opkaldssystemer uden menneskelig medvirken (opkaldsautomat) eller telefax (fax) ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er ikke tilladt, medmindre forbrugeren forinden har givet samtykke hertil.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, således at uanmodede henvendelser i forbindelse med fjernsalg af finansielle tjenesteydelser under anvendelse af andre kommunikationsteknikker end de i stk. 1 nævnte:

a) ikke er tilladt, hvis leverandøren ikke har fået samtykke fra forbrugeren

b) kun kan anvendes, hvis forbrugeren ikke udtrykkeligt har modsat sig det.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger må ikke medføre udgifter for forbrugere.

Artikel 11

Bestemmelsernes ufravigelige karakter

1. Forbrugeren kan ikke give afkald på de rettigheder, der tilkommer ham i medfør af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner i tilfælde af leverandørens overtrædelse af bestemmelserne i artikel 6 og 10.

I sådanne tilfælde påser medlemsstaterne, at forbrugeren får adgang til — når som helst og uden udgift eller betaling af bod — at hæve aftalen og sikre, at denne snarest muligt får godtgjort den skade, han måtte have lidt. Denne erstatning kan især omfatte tilbagebetaling af det beløb, forbrugeren har betalt til leverandøren i forbindelse med opfyldelsen af aftalen.

3. Er kontrakten omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan forbrugeren ikke berøves den beskyttelse, der følger af dette direktiv, når forbrugeren er bosiddende i en medlemsstat, og når kontrakten har nær tilknytning til Fællesskabet.

KAPITEL III

TVISTER

Artikel 12

Bilæggelse af tvister

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes egnede og effektive søgsmåls- og klagemuligheder til bilæggelse af tvister mellem leverandører og forbrugere, eventuelt med udgangspunkt i eksisterende ordninger.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger omfatter bestemmelser, hvorefter et eller flere af nedennævnte organer efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre overholdelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af nærværende direktiv:

a) offentlige organer eller deres repræsentanter

b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugere

c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at indbringe en sag.

3. Medlemsstaterne tilskynder de offentlige eller private klageorganer, der er oprettet med henblik på udenretslig bilæggelse af tvister, til at samarbejde ved løsning af grænseoverskridende tvister.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre at formidlere og leverandører af fjernkommunikationsteknikker — på baggrund af en retsafgørelse, en administrativ beslutning eller en af en kontrolorgan truffet beslutning rettet til dem — i det omfang det er muligt, ophører med enhver fremgangsmåde, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 13

Bevisbyrde

Det påhviler leverandøren at godtgøre, at han har opfyldt sin pligt til at informere forbrugeren, at forbrugeren har givet sit samtykke til aftalens indgåelse og i givet fald til aftalens fuldbyrdelse.

Et kontraktvilkår, hvorefter det påhviler forbrugeren at godtgøre, at leverandøren helt eller delvist har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, er et urimeligt kontraktvilkår i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾.

KAPITEL IV

ÆNDRING AF DIREKTIVER

Artikel 14

Direktiv 90/619/EØF

I artikel 15, i direktiv 90/619/EØF foretages følgende ændringer:

1) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Hver medlemsstat bestemmer, at en forsikringstager til en individuel livsforsikring har en frist på mellem 14 og 30 dage at regne fra det øjeblik, hvor forsikringstageren fik meddelelse om aftalens indgåelse, til at opsigte aftalen. Fristen er 30 dage i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF ^(*).

(*) EFT L ...»

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

2) Stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1 på aftaler, der indgås for seks måneder eller derunder, eller såfremt forsikringstagerens forhold eller omstændighederne ved aftalens indgåelse betyder, at forsikringstageren ikke har behov for en sådan særlig beskyttelse. Medlemsstaterne fastsætter ved lov, i hvilke tilfælde stk. 1 ikke finder anvendelse. Når sådanne aftaler indgås under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv .../.../EF har forsikringstageren dog en fortrydelsesret på 14 dage ^(*).

(*) EFT L ...»

Artikel 15

Direktiv 97/7/EF

I direktiv 97/7/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, første led, affattes således:

»— ... med hensyn til finansielle tjenesteydelser finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF anvendelse.

(*) EFT L ...»

2) Bilag II ophæves.

Artikel 16

Direktiv 98/27/EF

I bilaget til direktiv 98/27/EF indsættes som punkt 10:

»10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser ^(*).

(*) EFT L ...»

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og administrative bestemmelser, som

de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I den forbindelse fremsender de en sammenlignende oversigt over de eksisterende eller planlagte nationale bestemmelser til gennemførelse af hver af dette direktivs artikler.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

VEJLEDENDE FORTEGNELSE OVER FINANSIELLE TJENESTEYDELSER

1. Indlån og andre midler, der skal tilbagebetales
 2. Udlån, især forbrugslån og realkreditlån
 3. Finansiell leasing
 4. Pengeoverførsler, herunder udstedelse og forvaltning af betalingsmidler
 5. Valutatransaktioner
 6. Garantier og forpligtelser
 7. Modtagelse, overførsel og/eller udførelse af ordrer og tjenesteydelser vedrørende følgende finansielle produkter:
 - a) pengemarkedsinstrumenter
 - b) omsættelige værdipapirer
 - c) investeringsforeninger og andre kollektive investeringsordninger
 - d) finansielle futures og optioner
 - e) valutakurs- og renteinstrumenter
 8. Porteføljeadministration og investeringsrådgivning vedrørende de i punkt 7 nævnte instrumenter
 9. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer
 10. Leje af bokse
 11. Anden forsikring end livsforsikring
 12. Livsforsikring
 13. Livsforsikring i forbindelse med investeringsfonde
 14. Permanent sygeforsikring (»permanent health insurance«)
 15. Kapitalforsikringstransaktioner
 16. Individuelle pensionsforsikringer
-